

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/132/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7514208957
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7514208957.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Zuzany Stolárovej, v spore žalobcu A. A., B., C. X, zast. D. A. B., advokátom Košice, Mlynská 28, proti žalovanej Union poisťovňa, a. s., Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 31 322 051, o náhradu škody 9 574,85 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 16C/175/2014-400 z 3.2.2022 Okresného súdu Košice-okolie

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku II., III. a IV.
II. Žalovanej p r i z n á v a proti žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) odvolaním napadnutým, v poradí druhým rozsudkom rozhodol, že I. žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 7 659,88 eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 7 659,88 eur od 22.3.2014 do zaplataenia, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, II. žalobu v zostávajúcom rozsahu zamietol, III. žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 60 % s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, IV. štátu priznal právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 20 % a voči žalovanej v rozsahu 80 % s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2.1.V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal uložiť žalovanej povinnosť nahradiť mu škodu vo výške 9 574,85 eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 10.3.2014 do zaplataenia a trovy konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že pri dopravnej nehode 11.5.2013 došlo k stretu medzi motorovým vozidlom (ďalej OMV) zn. Audi A6 vedeným žalobcom a Škoda Octavia vedeným D. E.. Dopravnú nehodu zapríčinil vodič Škoda Octavia, čo vyplýva z rozhodnutia o priestupku.

2.2.Súd o žalobe rozhodol rozsudkom z 12.4.2018 tak, že jej v celom rozsahu vyhovel.

2.3.Krajský súd v Košiciach uznesením z 5.6.2019 č.k. 9Co/285/2018-136 zrušil rozsudok a vec vrátil vec súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pokiaľ súd vychádzal zo záveru, že rozhodnutie o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Košice-okolie č. ORPZ-KS-OD12-207/2013-P z 3.7.2013, ktorým je viazaný, určil výlučnú zodpovednosť vodiča E. na zavinení dopravnej nehody, čím bola vylúčená zodpovednosť žalobcu na spôsobení dopravnej nehody a uzavrel, že k zavineniu nehody nedošlo oboma účastníkmi, preto nie je dôvod určovať mieru spoluzodpovednosti každého z nich na dopravnej nehode. Poukázal na závery rozsudku Najvyššieho súdu SR 3Cdo/66/2018, v ktorom súd bol povinný v predmetnom konaní vykonať dôkazy smerujúce k zisteniu skutkových okolností rozhodujúcich pre posúdenie, či zo strany žalobcu došlo k spoluzavineniu dopravnej nehody alebo nie.

2.4.Odvolací súd uložil súdu povinnosť opätovne posúdiť (ne)dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku - posúdiť otázku prípadnej spoluviny žalobcu na základe navrhnutých a predložených dôkazov. Pokiaľ

súd dospeje k záveru, že za vznik škody zodpovedá čo i len pomerne žalobca, určí mieru zodpovednosti účastníkov dopravnej nehody, resp. rozsah spoluzodpovednosti žalobcu, následne vyhodnotí dôkazy predložené na preukázanie výšky uplatneného nároku a opätovne rozhodne a rozhodnutie odôvodní tak, aby bolo v celom rozsahu preskúmateľné.

2.5.Súd po doplnení dokazovania vec právne posúdil podľa § 427 ods.1, § 441 OZ, § 3 ods.1, 2 písm. a/, § 4 ods. 1 písm. c/, § 15 ods.2,3, § 15 ods.5 písm. g/, § 17 ods.1, § 19 ods.1 zákona o cestnej premávke a konštatoval, že v prejednávanom spore nebolo sporné, že 11.5.2013 došlo k dopravnej nehode, účastníkom ktorej bol žalobca i poistenec žalovanej.

2.6.Spornými boli skutkové okolnosti dopravnej nehody, kedy žalobca začal predbiehajúci manéver, kedy poistenec žalovaného začal odbočovanie na cestu k družstvu a či a ktorý účastník cestnej premávky svojou jazdou ohrozil iného účastníka cestnej premávky. Tieto okolnosti sú podstatné pre posúdenie príčiny dopravnej nehody, a tým aj zodpovednosti za jej následky. Žalovaný tiež namietal žalobcom uplatnenú výšku škody.

2.7.Súd poukázal na znalecké posudky (znalca F. G. F. č. 27/2020 z 23.5.2020 a znaleckej organizácie Expert group, k.s. č. 53/2021) a konštatoval, že z oboch týchto posudkov vyplynulo, že pred zrážkou jazdil žalobca povolenou rýchlosťou a vodič pred ním idúceho motorového vozidla veľmi pomaly. Vodič vozidla Škoda registroval za sebou idúce vozidlo už skôr pred odbočovaním. Bol preto povinný sledovať premávku a vozidlo idúce za ním a zaradiť sa do ľavého jazdného pruhu len vtedy, ak to umožní bezpečná situácia na ceste a ak prejazdom do iného pruhu neohrozí alebo neobmedzí vodiča vozidla idúceho za ním. Pri riadnom a časovo správnom odsledovaní situácie a pohybu vozidla Audi, vrátane skutočnosti, že vodič vozidla Audi nespomaľoval, mohol a mal vyhodnotiť, že nemôže vykonať úkon odbočenia vľavo, pretože vozidlo Audi nespomaľuje a bude ho musieť predbiehať. Týmto konaním nepochybne ohrozil vodiča vozidla idúceho za ním a z technického hľadiska zapríčinil dopravnú nehodu. Oba znalecké posudky obsahujú jednoznačný záver, že vodič vozidla Škoda manévrom odbočovania vľavo ohrozil za ním idúce vozidlo žalobcu.

2.8.Ďalej súd osobitne poukázal na znalecký posudok F. G. F., ktorý konštatoval, že žalobca pred úkonom predbiehania bol povinný presvedčiť sa, či tento úkon môže bezpečne vykonať. Tým, že sa dostatočne nepresvedčil o možnosti bezpečného predbiehania, prispel k vzniku kolíznej situácie. K manévru predbiehania došlo v úseku križovatky, kde je predchádzanie zakázané. Okolnosť, či išlo o križovatku, ktorá nebola označená žiadnym dopravným značením, alebo odbočku k družstvu, nemení technickú príčinu dopravnej nehody. Aj keď žalobca porušil pravidlo cestnej premávky zakazujúce predbiehať v úseku križovatky, táto okolnosť nevyvolala kolíznu situáciu, resp. neznemožnila jej zabrániť. Preto je irelevantné, že nič nenasvedčovalo tomu, že išlo o križovatku.

2.9.Za podstatnú súd považuje skutočnosť, že žalobca pri riadnom odsledovaní situácie pred sebou mohol predpokladať i možnosť odbočenia pred ním idúceho vozidla. Existencia odbočky bola v čase začatia odbočovacieho manévru žalobcom viditeľná. Toto konanie resp. nedostatočná obozretnosť žalobcu, ale len prispela k vzniku dopravnej nehody.

2.10.Súd má za to, že prvotnou a prevažujúcou príčinou dopravnej nehody bolo konanie vodiča Škoda, ktorý porušil povinnosť venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke. Vodič Škoda mohol a mal jednoznačnú možnosť odsledovať za ním idúce motorové vozidlo a vzhľadom na jeho rýchlosť a nespomaľovanie vyhodnotiť, že toto vozidlo ho bude predchádzať. Prejazdom do ľavého jazdného pruhu ohrozil vodiča idúceho za ním. Preto sú ustálené účasti vodiča Škoda, t.j. poistenca žalovanej na vzniku škody v rozsahu 80 %. V zostávajúcim rozsahu súd považoval za zodpovedného žalobcu.

2.11.Súd považoval závery znaleckého dokazovania F. G. F. za zrozumiteľné a dostatočne objasňujúce technickú príčinu dopravnej nehody.

2.12.Námietka žalovanej o inom možnom priebehu nehodového deja nebola v konaní preukázaná, a to ani ňou predloženým znaleckým posudkom. Závery znaleckej organizácie predpokladajú viaceré možné technické príčiny nehodového deja, avšak tieto sa opierajú o nepreukázané skutočnosti. Ide predovšetkým o včasné zapnutie znamenia o zmene smeru jazdy vodičom vozidla zn. Škoda, resp. vozidla zn. Audi a o koridor pohybu vozidla Audi, t.j. či toto vozidlo uskutočnilo prejazd do ľavého jazdného pruhu v dostatočnej vzdialenosti od vozidla Škoda alebo po zrušení bezpečnej vzdialenosti. Tieto skutočnosti, ako uvádza samotná znalecká organizácia (potvrdil aj znalec F. F.), ale nie je možné technicky vyhodnotiť, a preto na ich domnelej existencii, či neexistencii nemožno určiť zodpovednosť účastníkov dopravnej nehody.

2.13.Súd posúdil vec podľa § 15 ods.1, § 4 ods.2 písm. b/ zákona o PZP, § 442 ods.1, § 443 OZ a konštatoval, že žalobcom uplatnená škoda predstavuje rozdiel medzi vyčíslenou všeobecnou hodnotou zničeného OMV podľa znaleckého posudku F. A. H. a všeobecnou hodnotou vozidla

stanovenou poisťovňou 5 245,73 eur, náklady na zapožičanie náhradného OMV 2 192,40 eur, poisťovateľom odpočítaná dohodnutá spoluúčasť z havarijného poistenia 1 922,72 eur a náklady za vypracovanie znaleckého posudku 214 eur. Výšku uplatňovanej škody v sume 9 574,85 eur žalobca preukazoval predloženými listinnými dôkazmi.

2.14. Súd uzavrel, že všetky žalobcom uplatnené nároky predstavujú ujmu v majetkovej sfére žalobcu, a teda škodu, ktorá žalobcovi vznikla v dôsledku a v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Všetky tieto náklady možno subsumovať pod § 4 z.č. 381/2001 Z.z. o PZP.

2.15. Vychádzajúc z ustálenia zodpovednosti poistenca žalovanej na spôsobenej škode v rozsahu 80 %, žalobcovi patrí nárok na náhradu škody vo výške 7 659,88 eur. V tomto rozsahu súd považoval nárok žalobcu na zaplatenie istiny za dôvodný a preukázaný.

2.16. Žalobca požadoval zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne, počnúc 14.3.2014. Listom zo 6.12.2013 vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie náhrady škody v lehote do 7.3.2014. Na výzvu žalovanej žalobca spolu s listom z 20.2.2014 zaslal žalovanej požadované doklady.

2.17. Súd posúdil tento nárok podľa § 11 ods.6 PZP, § 11 ods.7,8 zákona o PZP, § 517 ods.1 prvá veta, ods.2 OZ a konštatoval, že v prejednávanej spore si žalovaná povinnosť uloženú v § 11 ods.6,7 zákona o PZP riadne nespĺnila, keďže v lehote do 3 mesiacov neposkytla plnenie, resp. nevysvetlila odmietnutie plnenia.

2.18. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že k omeškaniu žalovaného s poskytnutím poistného plnenia došlo dňom nasledujúcim po uplynutí 15-dňovej lehoty na plnenie, kedy malo byť šetrenie skončené (6.3.2014), t.j. dňom 22.3.2014. Od uvedeného dátumu žalobcovi patria zákonné úroky z omeškania, ktoré zodpovedajú 5,25 % ročne.

2.19. V zostávajúcom nároku bola žaloba žalobcu zamietnutá ako nedôvodná.

2.20. O trovách rozhodol podľa § 255, § 262 ods.1 CSP tak, že výsledok sporu zakladá žalobcovi právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 60 %, pretože žalobca bol v konaní úspešný v rozsahu 80 % a žalovaná v rozsahu 20 %. V rámci trov konania rozhodoval súd i o trovách odvolacieho konania.

2.21. V konaní vznikli štátu trovy titulom znaleckého, ktoré prevyšovalo zálohu zloženú žalovanou. Štát preddavkovo vyplatil znalcovi F. G. F. znalečné vo výške 900,64 eur. O trovách štátu súd rozhodol s poukazom na § 255 CSP, čl. 2.1, čl. 4 CSP. Výsledok sporu zakladá štátu právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 20 % a voči žalovanej v rozsahu 80 %, preto súd rozhodol o povinnosti žalobcu a žalovanej nahradiť štátu trovy konania v uvedenom rozsahu.

3.1. Žalobca napadol rozsudok vo výrokoch II., III. a IV., včas podaným odvolaním (č. I. 423 až 427), ktoré odôvodnil odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods.1 písm. f/ a h/ CSP.

3.2. Je toho názoru, že súd na základe vykonaného dokazovania prijal nesprávny skutkový záver, že v danom mieste sa nachádza križovatka. Dané miesto nebolo označené ani vodorovným, ani zvislým dopravným značením, ktoré by predznamenalo, že v tomto mieste sa nachádza križovatka. Miesto pre odbočenie k poľnohospodárskemu družstvu bolo navyše kvôli kríkom čiastočne zakryté, a preto nebolo prehľadne viditeľné, že v tomto mieste sa nachádza vjazd k poľnohospodárskemu družstvu. Samotný policajný orgán nevedel uviesť, či sa jedná o križovatku, nakoľko vo viacerých listinách v priestupkovom spise uvádzal protichodné označenie tohto miesta. Za týchto okolností nemožno skutkovo ustáliť, že sa v mieste dopravnej nehody nachádzala križovatka s následným záverom o zákaze predbiehania v tomto mieste vzhľadom na § 15 ods.5 písm. g/ z.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých právnych predpisov.

3.3. Pokiaľ ide o posúdenie spoluúčasti jednotlivých prevádzok motorových vozidiel na vzniku škody, podľa § 431 OZ podstatným boli zistenia a závery znaleckého posudku č. 27/2020 znalca F. G. F. v spojení s obsahom jeho výpovede na pojednávaní. Zo znaleckého posudku a následnej výpovede znalca je zrejmé, že kolíznú situáciu, ktorá v konečnom dôsledku viedla k dopravnej nehode vyvolala prevádzka vozidla škodcu s vodičom D. E., a to nesprávnou technikou svojej jazdy, keď sa plne nevenoval vedeniu vozidla a dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke, na základe čoho nesprávnym spôsobom odbočoval vľavo. Znalec prijal záver, že technika jazdy vodiča D. E. nebola správna, nakoľko sa pohyboval nesprávnou technikou jazdy, nedbal na zvýšenú opatrnosť, pred odbočovaním vľavo sa v dostatočnom predstihu nezaradil čo najviac vľavo v časti cesty určenej pre jeho jazdný smer, nevenoval sa vedeniu vozidla a dostatočne nesledoval situáciu v cestnej premávke. Vodič D. E. pritom registroval v dostatočnom predstihu vozidlo žalobcu a muselo mu byť zrejmé, že vodič vozidla žalobcu neznižuje rýchlosť svojej jazdy a neregistruje skutočnosť, že bude s vozidlom odbočovať vľavo na neoznačenú odbočku k poľnohospodárskemu družstvu a v uvedenej skutočnosti mal prispôsobiť techniku svojej jazdy. Tieto závery by znalec podľa svojej výpovede nezmenil ani v prípade,

ak by s právneho hľadiska bolo miesto dopravnej nehody považované za križovatku. Aj v takom prípade, by totiž vodič D. E. znemožnil zabrániť k dopravnej nehode žalobcovi s jeho vozidlom.

3.4.V danom prípade išlo o stret prevádzok motorových vozidiel, a preto bolo úlohou súdu vyhodnotiť zodpovednosť za škodu podľa § 431 OZ podľa toho, akým podielom, ktorá z prevádzok prispela k vzniku kolíznej situácie a k jej vyvolaniu a následne k vzniku dopravnej nehody. V tomto smere znalecký posudok, ale aj následný výsluch znalca potvrdil jednoznačný záver, že z hľadiska technického kolíznu situáciu vyvolala prevádzka vozidla škodcu, ktorého vodič v danom mieste a za daných okolností zvolil nesprávnu techniku jazdy. Bola to totiž prevádzka vozidla škodcu, ktorá vyvolala kolíznu situáciu, zmenila smer svojho pohybu v čase, keď už bolo predchádzaná vozidlom žalobcu a iniciovala zrážku oboch vozidiel.

3.5.Žalobcovi nie je možné pričítať žiaden podiel na spôsobení dopravnej nehody vzhľadom na zistené a preukázané skutkové okolnosti. Nebolo preukázané tvrdenie vodiča vozidla škodcu, aby dával znamenie o zmene smeru jazdy predtým, ako začal žalobca vykonávať úkon predbiehania. Navyše, vozidlo škodcu sa pred začatím vykonávania odbočovania vľavo nenachádzalo pri ľavom okraji svojho jazdného pruhu a odbočovať začalo náhle. Z týchto skutočností je preto zrejmé, že žalobca nemohol predpokladať odbočovanie vozidla škodcu, aj keď išlo pomaly. U žalobcu to mohlo preto evokovať maximálne možnosť, že vozidlo škodcu chce zastať pri pravom okraji cesty, alebo zaradením k pravému okraju cesty mu uvoľňuje priestor pre predbiehanie.

3.6.Aj keby súd vychádzal zo skutočností, že v danom mieste sa nachádza križovatka, a preto žalobca nemal vozidlo škodcu v danom mieste predbiehať, aj v tomto prípade by bolo podstatným, že prevádzka vozidla žalobcu nevykonala iniciáciu zrážky. Vodič vozidla škodcu mal totiž ešte pred začatím odbočovacieho manévru možnosť vidieť, že už je predbiehaný žalobcom, a preto bol práve úkon začatia odbočovania vozidla škodcu vľavo, ktorý inicioval a vyvolal kolíziu vozidiel.

3.7.Príčinná súvislosť medzi prevádzkou motorového vozidla a následným vznikom škody, je teda len medzi spôsobom pohybu vozidla škodcu a následným vznikom škody. Ak by vodič vozidla škodcu nezačal úkon odbočovania v čase, keď už bol predchádzaný, čo mohol aj registrovať, k zrážke vozidiel by nedošlo.

3.8.Prevádzka vozidla žalobcu neiniciovala vznik kolíznej situácie a žalobca ako vodič vozidla neporušil právne povinnosti, ktorých porušenie by bolo následne v príčinnej súvislosti so vznikom zrážky predmetných vozidiel, mal súd v celom rozsahu žalobe vyhovieť.

3.9.Preto žalobca odvolacím návrhom sa domáha zaplataenia zvyšku náhrady škody, v ktorej časti súd žalobu zamietol. Odvolanie vo výrokoch rozsudku, týkajúcich sa náhrady trov konania odôvodňuje žalobca závislosťou týchto výrokov rozsudku od rozhodnutia okresného súdu vo veci samej.

4.1.K odvolaniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, ktorá závery súdu považuje za vecne správne. Žalobca nesúhlasí so skutkovým záverom súdu, že v mieste dopravnej nehody sa nachádzala križovatka a z toho vyplývajúci záver súdu o jeho porušení § 15 ods.5 písm. g/ z.č. 8/2009 Z. z..

4.2.Žalovaná je rovnakého názoru, že súd z vykonaného dokazovania, najmä obhliadky miesta dopravnej nehody, ktorú vykonal F. D. I. 11.5.2013 a z ktorej vychádzali i spracovatelia znaleckých posudkov vyplýva, že k dopravnej nehode došlo v úseku križovatky stykovej-trojramennej.

4.3.Zo znaleckého posudku 53/2021 znaleckej organizácie Expert Group, k.s. jednoznačne vyplýva, že k dopravnej nehode došlo v križovatke. Technickou príčinou dopravnej nehody bola súčinnosť nesprávnej techniky jazdy vodiča Škoda Octavia, EČV: J. XXX K., ktoré viedol vodič D. E. a nesprávnej techniky jazdy žalobcu.

4.4.Ďalej žalovaná namietla, že v prípade, že sa žalobca nestotožnil so závermi znaleckého posudku č. 53/2021, mohol v tomto smere navrhnúť doplnenie dokazovania, čo sa však nestalo.

4.5.Žalovaná, tak vzhľadom aj na vykonané dôkazy, znalecký posudok č. 53/2021 zastáva názor, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a jednoznačne nepreukázal výlučné zavinenie vodiča vozidla Škoda na vzniku dopravnej nehody, a preto považuje okresným súdom určenú mieru zodpovednosti za vzniknutú škodu na strane žalovaného v rozsahu 80% za správnu.

4.6.Zo záverov znaleckého posudku č. 27/2020 okrem iného vyplýva, že znalec F. F. za potrebné v konaní považuje zodpovedanie právnej otázky, či žalobca mal alebo nemal vzhľadom na dopravno-technické usporiadanie miesta dopravnej nehody povinnosť predpokladať odbočenie vozidla Škoda vľavo a tejto skutočnosti mal alebo nemal povinnosť prispôsobiť techniku svojej jazdy.

4.7.V prípade, ak žalobca túto povinnosť mal, tak technika jeho jazdy bola nesprávna a technickou príčinou dopravnej nehody bol aj tento prvok nehodového deja. Podľa názoru žalovanej súd správne vyhodnotil právnu otázku povinnosti žalobcu predpokladať odbočenie vozidla Škoda, pričom odpoveď na túto právnu otázku i dostatočne odôvodnil v bode 29. odôvodnenia rozsudku, a to s poukazom

na zistené skutkové okolnosti, teda najmä dobrý rozhľad žalobcu na celú dopravnú situáciu pred ním a dobrú viditeľnosť v mieste dopravnej nehody a tiež povinnosť prispôsobiť svoju rýchlosť a spôsob jazdy dopravnej situácii, keď videl pred sebou s dostatočným časovým odstupom pomaly pohybujúce sa vozidlo Škoda.

4.8. Dopĺňujúc, žalovaná poukazuje na skutočnosť, že vodič E. konštantne, už vo výpovedi z 11.5.2013 tvrdil, že na svojom motorovom vozidle mal v čase dopravnej nehody zapnutý ukazovateľ zmeny smeru jazdy vľavo, pričom aj zo záverov znaleckého posudku č. 53/21 vyplýva, že z technického hľadiska nie je možné vylúčiť, že na motorovom vozidle Škoda bol včas zapnutý ukazovateľ smeru jazdy vľavo. V takom prípade bola nesprávnym prvkom techniky jazdy žalobcu a tiež prvkom technickej príčiny dopravnej nehody skutočnosť, že žalobca vykonával predchádzanie vozidla, ktoré malo aktivovaný ukazovateľ zmeny smeru jazdy vľavo.

4.9. Žalovaná navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil, nakoľko je vo výrokoch vecne správny a aby priznal žalovanej náhradu trov odvolacieho konania.

5.1. Žalobca sa k vyjadreniu žalovanej písomne vyjadril. Vo svojom stanovisku uviedol, že k povinnosti žalobcu predvídať odbočenie vozidla Škoda opätovne uvádza, že skutočnosť včasného zapnutia znamenia o zmene smeru jazdy zo strany vodiča vozidla Škoda, ostala v konaní sporná. Preto v konaní nebolo preukázané, že žalobca mohol vnímať znamenie o zmene smeru jazdy pred ním idúceho vozidla už pred začatím vykonávania úkonu predbiehania.

5.2. Zo znaleckého posudku č. 27/2020 okrem iného vyplýva, že vozidlo Škoda sa pred začatím vykonávania odbočovania vľavo nenachádzalo pri ľavom okraji svojho jazdného pruhu a odbočovať začalo náhle. Teda, z týchto skutočností je zrejmé, že žalobca nemohol predpokladať odbočovanie vozidla Škoda vľavo, pretože nič zo smeru pohybu tohto vozidla tomu nenasvedčovalo. Pokiaľ ide o spomaľovanie vozidla Škoda, znalec pri prípadnom zvažovaní tejto skutočnosti poukázal na to, že vo vzdialenosti cca 50m od odbočky vľavo nachádzala sa križovatka s možnosťou odbočenia vľavo a za hranicou tejto križovatky bola umiestnená zvislá dopravná značka č. 831a, znamenajúca najvyššiu dovolenú rýchlosť 50km/hod. Žalobca teda mohol vnímať znižovanie rýchlosti vozidla Škoda v súvislosti s touto nasledujúcou dopravno-technickou situáciou, prípadne vodič vozidla Škoda mohol znižovať rýchlosť aj z rôznych iných dôvodov. Odbočka, kde začal vodič Škoda odbočovať, nebola žiadnym spôsobom vyznačená. Aj preto žalobca nemohol takýto úkon bez iných ďalších sprievodných znakov predpokladať. Vzhľadom na uvedené zotrval žalobca na svojom odvolaní.

6.1. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote, preskúmal rozsudok podľa § 379 a § 380 ods.1 CSP, ako aj konanie mu predchádzajúce, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP rozsudok, v odvolaní napadnutých výrokoch II., III. a IV. ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

6.2. Rozsudok, vo výroku I., nebol odvolaním napadnutý a tento výrok nadobudol právoplatnosť (§ 227 ods.1 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

7.1. Odvolateľ v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods.1 písm. f) a h) CSP.

7.2. Odvolací súd po preskúmaní obsahu odvolania konštatuje, že nezistil naplnenie uplatnených odvolacích dôvodov a preto tieto nie sú dané, lebo súd dostatočne zistil skutkový stav a tento aj správne právne posúdil.

8.1. Odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku. Odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

8.2. Žalobca v podanom odvolaní neuvádza žiadne také skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie náležite nevysporiadal, ktoré by nevychádzali z priebehu dopravnej nehody a záverov znalca. V prípade, ak žalobca s týmito závermi nesúhlasil, nič mu nebránilo dať si vypracovať súkromný znalecký posudok, čo ale nevykonával.

9.1. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) možno doplniť nasledovné:

9.2.Odvolací súd považuje za dôležité zvýrazniť skutočnosť, že vec už raz bola zrušená odvolacím súdom a prvoinštančný súd vykonal patričné dokazovanie v súlade so zrušujúcim, uznesením krajského súdu, pokiaľ ide o základ nároku a stanovenie výšky (rozsahu) zodpovednosti.

9.3.Berúc do úvahy konštatovania vzišlé zo znaleckého posudku a výpovede znalca, súd ustálil spoluzodpovednosť žalobcu v rozsahu 20%.

10.Podľa § 415 OZ každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

11.1.Pre záver o zavinení poškodeného (žalobcu) musia byť splnené predpoklady vzniku jeho zodpovednosti za škodu podľa § 420 OZ.

11.2.Protiprávne konanie (porušenie právnej povinnosti), vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi. Musí byť preukázané, že protiprávne konanie poškodeného bolo príčinou vzniku škody. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Uskutočnený úkon je protiprávny, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti. Právna povinnosť môže vyplývať zo všeobecne záväzných právnych predpisov, zo zmlúv alebo iných právnych úkonov. Pravidlá cestnej premávky sú upravené v zákone o cestnej premávke.

11.3.Protiprávne konanie môže spočívať aj v porušení § 415 OZ. Predmetné ustanovenie ukladá každému povinnosť počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí. Právna povinnosť má charakter generálnej prevencie. Ak si niekto neplní svoju všeobecnú prevenčnú povinnosť koná protiprávne.

11.4.V rozsahu, v akom sa poškodený protiprávnym konaním podieľal na škode, nie je daná zodpovednosť škodcu. Zodpovednosť škodcu je obmedzená v rozsahu, v akom vznikla škoda následkom protiprávneho úkonu poškodeného. Ide o určenie vzájomného vzťahu medzi konaním poškodeného a škodcu a určenie podielu, ktorým poškodený prispel ku škodlivému následku.

11.5.Pri úvahe o podiele na vzniku škody, ide o určenie vzájomného vzťahu medzi konaním poškodeného a škodcu a o zváženie všetkých skutočností, ktoré prispeli ku spôsobeniu škody. Zvažujú sa všetky príčiny, ktoré viedli k škode. Rovnako ako u škodcu, je možné i u poškodeného vziať do úvahy len také jeho konanie, ktoré bolo aspoň jednou z príčin vzniku škody. Konečná úvaha o tom, nakoľko sa na vzniku škody podieľal sám poškodený, a teda v akom rozsahu zodpovedá za škodu sám závisí od okolností konkrétneho prípadu po porovnaní všetkých príčin vzniku škody na strane škodcu a na strane poškodeného.

12.1.Zavinenie poškodeného je dôvodom zníženia rozsahu zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Ak zavinenie poškodeného bolo výlučnou príčinou škody vyvolanej prevádzkou dopravného prostriedku, prevádzateľ sa zbaví celkom zodpovednosti. V takom prípade v plnom rozsahu škodu znáša poškodený. A poisťovňa nie je povinná poskytnúť poisťné plnenie poškodenému.

12.2.V prípade, že zavinenie poškodeného nie je jedinou príčinou vzniku škody a ďalšia príčina škody spôsobenej prevádzkou dopravného prostriedku môže byť na strane prevádzateľa. Za daných okolností poškodený znáša škodu len pomerne. Za zvyšnú časť škody zodpovedá prevádzateľ. Poisťovňa je oprávnená znížiť poisťné plnenie v rozsahu v akom je preukázané zavinenie poškodeného.

13.Posúdenie príčiny vzniku dopravnej nehody vo vzťahu k zákonným ustanoveniam je otázkou právnou. Jej riešenie nepripadá technickému znalcovi. Úlohou znalca z odboru cestnej dopravy je posúdiť príčinu vzniku dopravnej nehody z technického hľadiska. Pri vyhodnocovaní technickej príčiny vzniku dopravnej nehody je však nevyhnutné posúdiť správanie účastníkov cestnej premávky a to práve vo vzťahu k zákonným ustanoveniam.

14.1.Súd správne vyhodnotil, že žalobca mal a mohol predpokladať odbočenie vozidla Škoda a bol povinný presvedčiť sa, že môže bezpečne pred sebou idúce vozidlo predbehnúť. V prípade pochybností o bezproblémovom predchádzaní, nič žalobcovi nebránilo použiť zvukové znamenie, čím bezpochyby mohol stretu motorových vozidiel zabrániť. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca porušil prevenčnú povinnosť a náležite nevykonal všetky potrebné úkony, aby škode zabránil.

14.2.Tento záver, nemení nič na skutočnosti, že podstatnou príčinou vzniku škody bolo porušenie povinnosti vodiča MV Škoda neohroziť žalobcu pri úkone predchádzania.

15.Prvoinštančný súd, podľa názoru odvolacieho súdu, správne vyhodnotil spoluzavinenie žalobcu na vzniknutej škode, mieru zodpovednosti žalobcu určil v rozsahu 20% a vodiča MV Škoda 80%

16.S prihladnutím na záver odvolacieho súdu, ktorým potvrdil zamietavý II. výrok, je správne rozhodnutie prvoinštančného súdu o trovách konania ako aj náhrade trov štátu, preto tieto výroky boli ako vecne správne potvrdené.

17.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

18.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20.Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto žalovanej bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

21.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).